

מחר יהיה טוב דף יומן ישראלי בשנת 2023

תאריך : 3.12.23

יומני היקר שלום, קוראים לי עומר קמיל אני בכיתה י בבית ספר רבין. היום התעוררנו ליום לא כל כך שמח היום ב7 באוקטובר 2025 מציינים שנתיים לתחילת מלחמת חרבות ברזל, ולשבת השחורה שבה אלפי מחבלים מעזה הסתננו לשטחיה של מדינת ישראל והרגו יותר מאלף אנשים, חטפו מעל 200 ועשו בהם דברים אימים. באותה שבת ובמשך שאר ימי המלחמה נורו מעזה לישראל כאלפי רקטות, שפצעו, רצחו וגרמו למאות אלפים לעזוב את בתיהם.

היום שעבר כבר שנתיים מהמלחמה אני ומשפחתי נסענו לאנדרטת המתים שנמצאת ברצועת עזה שכבשנו במלחמה, באנדרטה יש המון מייצגים על כל הערים, הקיבוצים והמושבים שנפגעו מהמלחמה. על מסיבת הנובה הגדולה שמתו בה המון אנשים, על החטופים שהיו חודשיים בשבי ויותר, ועוד המון דברים יש באנדרטה.

היום ב2025 אחרי שניצחנו במלחמה, יש לנו כניסה חופשית לרצועת עזה, יש המון דברים ברצועה, כמו מאפיית "רחל הגדולה" והמפורסמת שנפתחה על שם רחל אדרי מאופקים ועל סיפורה המדהים שהעסיקה בביתה שישה מחבלים נכנסו אליה בשבת השחורה והיא הביאה להם עוגיות, עוגות ואוכל, היא דברה איתם והרגיעה אותם וכעבור כמה שעות צה"ל הגיע וחסל אותם.

ברצועת עזה נפתח מקום לאירועים ולמסיבות ענקיות ושמו "נובה" על שם המסיבה שנרצחו המון אנשים. על הבמה נרשמו כל השמות של הנרצחים מהמסיבה.

החופים של רצועת עזה נפתחו לכולם וכל חוף קרוי על שם של מקום אחר שספג מכה קשה מהמלחמה. למשל חוף אחד נקרא "בארי" ולחוף אחר "שדרות" ולאחד אחר "ניר עוז" ככה לכל החופים של הרצועה. ובכל חוף יש מייצגים ודברים שמזכירים את המלחמה ודברים על כל האנשים שמתו. החופים ברצועה זכו להיות מהחופים היפים והמוכרים בעולם בגלל כל הספורים והדברים על החופים ובכל שנה כמאות מיליוני אנשים מכל העולם מגיעים אל החופים האלה וזה הפך להיות אתר תיירותי הכי פופולרי בישראל וזה מקום שמכניס למדינה בכל שנה המון כסף.

לפני כחצי שנה אני ומשפחתי היינו בלונה פארק שנפתח ברצועת עזה ושמו "פארק עזה" ובו כל מתקן קרוי על משהו מהמלחמה למשל "רכבת הנובה" ובלונה פארק כמו רוב הדברים שיש ברצועה יש המון דברים לזכר המלחמה לזכר השבת השחורה.

אחרי שהסתיימה המלחמה ורצועת עזה נכבשה המדינה התחילה בשיקום הרצועה ובניית כל הבניינים והבתים מחדש כאילו לא קרא כלום בשביל שאנשים יוכלו לגור שם.

ולפני כמה חודשים המדינה התחילה בתוכנית להחזרת אנשים לגור ברצועה. ואתמול ההורים שלי הודיעו לי ולאחים שלי שאנחנו עוד שנה עוברים יחד עם חלק גדול מהמשפחה המורחבת לישוב בתוך הרצועה שנקרא חופים.

אני לא רוצה לעבור דירה, יש לי המון חששות מהמעבר כי זה לעבור לאזור שעד לא מזמן היה מסוכן, ושעדיין יש שם המון ערבים והוא קרוב ממש גם לגבול עם מצרים, ועדיין יש עוד מנהרות של ארגוני הטרור שעוד לא סתמו, אך את רוב המנהרות סגרו והדבר הכי גרוע זה שאני צריך להיפרד מכל החברים והאנשים שאני אוהב שגרים בעיר שלי.

עם כל הדברים הרעים שיש וכל החסרונות, יש גם הרבה דברים טובים ויתרונות למשל שיהיה לי חוף ים ממש קרוב אל הבית, במרחק הליכה ואני אוכל ללכת אליו מתי שאני ארצה והחוף ים הזה הוא חוף הים "בארי" על שם הקיבוץ שחטף מכה קשה במלחמה והחוף נבחר לחוף הכי יפה בישראל וזה החוף הישראלי שמגיעים אליו הכי הרבה אנשים ותיירים מדי שנה.

ולמשל זה אני עומד לגור עם המשפחה שלי ותמיד יהיה לי את הבני דודים ואת סבא וסבתא שלי שיגורו לידי.

אני אחכה עוד שנה לראות אם אני אוהב את המקום והאנשים החדשים.

היום שמציינים שנתיים למלחמה ולשבת השחורה שבה מתו המון אנשים ונחטפו מלא אנשים, והיום בשעה 11 עמדנו דקת דומייה לזכר הנרצחים וזה היה יום קשה שכולם נזכרים ברגעים הקשים מהמלחמה.

וביום זה אחרי שניצחנו את המלחמה, וכבשנו את כל רצועת עזה, כל העולם יודע שאנחנו חזקים ושאנחנו מהמדינות הכי חזקות בעולם. ואנחנו עם מאוחד שלא פוחד משום מדינה.

תודה, עומר קמיל

עומר קמיל

ח7, בית חינוך רבין, תל מונד
מחנכת: ענת משה